

Uchwała Komisji Habilitacyjnej
z dnia 22 lutego 2024 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w
dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria
wszczętym na wniosek dr n. wet. Beaty Abramowicz

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana w dniu 30 listopada 2023 r. przez Radę Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie nr RD Wet. **24/2023**, działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane „Niedokrwistość u krów rasy Holsztyńsko-Fryzyjskiej występująca w przebiegu niedoborów makro i mikroelementów”, stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej weterynaria. Dr n. wet. Beata Abramowicz wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną podczas staży w krajowych i zagranicznych jednostkach naukowo-badawczych.

Mając powyższe na uwadze, Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania

dr n. wet. Beacie Abramowicz

stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Rady Dyscypliny Weterynaria
Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

Pouczenie:

Na uchwałę Komisji Habilitacyjnej nie służy zażalenie.

Przewodniczący
Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Marian Binek

Załącznik nr 1 do Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 22 lutego 2024 r.

UZASADNIENIE

**do Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 22 lutego 2024 r.
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk weterynaryjnych, w dyscyplinie weterynaria
wszczętym na wniosek dr n. wet. Beaty Abramowicz**

Komisja Habilitacyjna powołana przez Radę Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie dniu 30 listopada 2023 r. w składzie:

1. Przewodniczący komisji: Prof. dr hab. Marian Binek – Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,
2. Sekretarz komisji: Dr hab. Dagmara Stępień-Pyśniak, prof. uczelni – Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie,
3. Recenzent komisji: Prof. dr hab. Dariusz Bednarek – Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach,
4. Recenzent komisji: Prof. dr hab. Andrzej Rychlik – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,
5. Recenzent komisji: Prof. dr hab. Tadeusz Stefaniak - Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu,
6. Recenzent komisji: Dr hab. Katarzyna Żarczyńska, prof. uczelni - Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,
7. Członek komisji: Prof. dr hab. Renata Urban-Chmiel – Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2024 roku zapoznała się z recenzjami i przeprowadziła dyskusję nad osiągnięciem naukowym, dorobkiem naukowym, istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej oraz działalnością dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską dr n. wet. Beaty Abramowicz - adiunkta w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych Zwierząt, w Zakładzie Chorób Wewnętrznych Zwierząt Towarzyszących, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Dr n. wet. Beata Abramowicz jest absolwentką Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Akademii Rolniczej, obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. W 2001 r. uzyskała dyplom lekarza weterynarii i kontynuowała dalszą naukę w ramach studiów doktoranckich

przy Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Stopień doktora nauk weterynaryjnych nadano Jej w 2006 r. na macierzystym wydziale na podstawie obronionej pracy doktorskiej zatytułowanej „Udział hemolizy w rozwoju zaburzeń funkcji nerek i wątroby u psów z babeszjozą”. Promotorem w przewodzie doktorskim był Prof. dr hab. Eligiusz Madej. W 2007 r. podjęła pracę asystenta, a następnie od 2010 r. adiunkta w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych Zwierząt, w Zakładzie Chorób Wewnętrznych Zwierząt Towarzyszących na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Jest specjalistką krajową z zakresu chorób psów i kotów. Specjalność została nadana przez Komisję do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, przy Państwowym Instytucie Weterynaryjnym – Państwowym Instytucie Badawczym w Puławach w 2011 r.

Kandydatka odbyła krótkoterminowe staże naukowe w: Katedrze Chorób Wewnętrznych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie, Katedrze Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu oraz Mehmet Akif Ersoy University, Department of Internal Medicine, w Turcji i Clinic of Ruminants, Faculty of Veterinary Medicine, The University of Veterinary Medicine and Pharmacy in Košice.

Wszyscy Recenzenci pozytywnie ocenili dorobek naukowo-badawczy, aktywność publikacyjną, a także aktywność w innej uczelni/jednostce badawczej oraz działalność dydaktyczną i organizacyjną Kandydatki. Jej osiągnięcie naukowe stanowi tematycznie spójny cykl 7 współautorskich artykułów naukowych (6 oryginalnych i 1 przeglądowego) opublikowanych w latach 2019 – 2023 r. Publikacje zostały zamieszczone w czasopismach indeksowanych przez Journal Citation Reports o łącznym IF 5,334 i liczbie punktów zgodnie z wykazem czasopism Ministerstwa Edukacji i Nauki 500. We wszystkich publikacjach Kandydatka jest pierwszym autorem.

Zainicjowane przez dr Beatę Abramowicz badania dotyczą wpływu niedoborów mineralnych na prawidłowe funkcjonowanie układu czerwokrwinkowego u bydła, zwłaszcza u zwierząt wysokoprodukcyjnych, bardziej podatnych na różnego rodzaju patologie, w tym m. in. niedokrwistości. Wiedza na temat zależności pomiędzy mineralnymi niedoborami, a rozwojem niedokrwistości jest, jak dotychczas dość ograniczone w użytkowaniu wysoce wydajnych krów mlecznych, w tym rasy

Holsztyńsko-Fryzyskiej. Postawione zatem, przez Habilitantkę cele badawcze mające na celu wyjaśnienia patogenezy różnych form niedokrwistości, jak:

- analiza zmian w parametrach czerwokrwinkowych w przebiegu różnych rodzajów niedoborów mineralnych, w tym miedzi i żelaza,
 - wpływu metalotioneiny (MT) na objawy kliniczne w różnych postaciach hipokupremii i
 - ocena kształtowania się wskaźników czerwokrwinkowych w przebiegu klinicznego oraz podklinicznego niedoboru fosforu i przewlekłego niedoboru magnezu,
- pozostają w pełni uzasadniona i zostały zrealizowane.

W wyniku przeprowadzonych doświadczeń Autorka wykazała, że:

1. Następstwem niedoborów mikroelementów, w tym długotrwałych niedoborów Cu i Fe jest niedokrwistość normocytna niedobarwliwa, a nie tylko niedokrwistość mikrocytna, jak sądzono dotychczas. Badanie hematologiczne ma znaczenie prognostyczne we wczesnej fazie niedoboru miedzi przed pojawieniem się objawów klinicznych, lub gdy objawy są nietypowe.
2. Istotną wartością poznawczą było wykazanie zależności pomiędzy występowaniem klinicznych niedoborów miedzi, a stężeniem metalotionein. W przypadkach niedoboru miedzi spadała ilość metalotionein i dochodziło do bardziej nasilonych klinicznych objawów niedokrwistości. W takich przypadkach konieczna jest szybka i długotrwała suplementacja wspomnianym pierwiastkiem. Obniżone wartości metationein mogą być zatem wskazaniem do diagnostyki w kierunku niedokrwistości wynikającej z niedoborów mikroelementów.
3. Niedobór makroelementów, również w formie podklinicznej, w tym niedobór magnezu przyczynia się do rozwoju niedokrwistości hemolitycznej normocytnarnej normobarwliwej. Autorka wykazała, że niedokrwistość spowodowana niedoborem wspomnianego pierwiastka występuje mimo ustąpienia objawów klinicznych choroby i wyrównania stężenia Mg we krwi.
4. Niedobór fosforu nieorganicznego (Pn) skutkuje rozwojem niedokrwistości normocytnarnej normobarwliwej obserwowanej w postparturient hemoglobinuria (PPH). W przypadkach zaś obniżonego stężenia Pn w organizmie zwierząt może dochodzić do rozwoju niedokrwistości normocytnarnej niedobarwliwej. Tak więc niedobór tego pierwiastka może skutkować dwoma rodzajami niedokrwistości tj. normocytną normobarwliwą lub normocytną niedobarwliwą, które należy brać pod uwagę w wynikach testów przesiewowych u bydła mlecznego. Również w tym przypadku badanie hematologiczne ma znaczenie prognostyczne w ocenie występowania

niedoboru wspomnianego pierwiastka i powinno być włączone do panelu testów skriningowych służących monitorowaniu zdrowia krów w stadzie.

Według wszystkich Członków Komisji, osiągnięcie naukowe stanowi znaczący i oryginalny wkład w rozwój nauk weterynaryjnych. Uzyskane wyniki mają zarówno wartość poznawczą jak i aplikacyjną w tym wzbogacając możliwości diagnostyczne w sytuacjach zaburzeń gospodarki mineralnej u bydła. Odkrycia Dr Beaty Abramowicz są przenoszone do specjalistycznej praktyki lekarskiej z zakresu chorób bydła. Zaproponowane przez Kandydatkę rutynowe badania hemotologiczne mogą być dodatkowym i skutecznym narzędziem w skriningowym monitorowaniu niedoborów mineralnych u bydła, szczególnie do wykrywania niedoboru Cu i Fe na podstawie niedokrwistości normocytarnej niedobawliwej. Na podkreślenie zasługuje również niezbyt znany, a potwierdzony badaniami Habilitantki fakt znaczącej roli niektórych makroelementów, jak np. magnezu, w szeroko rozumianych procesach krwiotwórczych i znaczenia ich niedoboru w rozwoju niedokrwistości. Dr Beata Abramowicz w swoich badaniach odkryła specyficzne zależności różnych rodzajów niedokrwistości u krów mlecznych od niedoboru określonych biopierwiastków, co w niektórych przypadkach dało nawet podstawę do radykalnych zmian dotyczących obowiązujących na ten temat poglądów, jak również przyczyniło się do poznania patogenyzy wspomnianych chorób i przewidzenia konsekwencji zdrowotnych tego stanu rzeczy determinujących kierunki postępowania profilaktycznego i terapeutycznego.

Wszyscy Członkowie Komisji stwierdzili, iż całkowity dorobek naukowy Habilitantki jest wystarczający i wskazuje na Jej duży potencjał badawczy. Sumaryczny **IF** 54 opublikowanych prac Kandydatki wynosi 22,656, a liczba punktów, zgodnie z wykazem czasopism **MEiN** - 1555, (w tym odpowiednio **5,334** i **500** za prace stanowiące osiągnięcie naukowe); liczba cytowań wg bazy **Web of Science Core Collection** wynosi 43 (35 bez autocytowań) oraz **Index H** – 4.

Na podstawie pozytywnych recenzji osiągnięcia naukowego stanowiącego przedmiot postępowania habilitacyjnego, pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, a także istotnej aktywności naukowej realizowanej w krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych, Komisja stwierdza, że dr n. wet. Beata Abramowicz spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, zawarte w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.)

Wyniki głosowania:

- liczba osób obecnych: 7
- liczba osób głosujących "za": 7
- liczba osób głosujących "przeciw": 0
- liczba osób „wstrzymujących się od głosu”: 0

W głosowaniu jawnym Komisja Habilitacyjna jednomyślnie (7 głosami na TAK, przy 7 obecnych i 7 uprawnionych) poparła wniosek o nadanie dr n. wet. Beacie Abramowicz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych, w dyscyplinie weterynaria.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Marian Binek